

hogy lelkiműködése nem teljesen kifogástalan; még gyakrabban esik meg ez természetesen csekélyebb műveltségű emberekkel, tehát éppen olyanokkal is, mint akik ezt a tájszót (mint ennek az olesóbb vászonfajtának készítői vagy fogyasztói) leginkább használták. Azt hiszem tehát, hogy ebben az esetben is az történt, hogy valaki, mikor ezt a szót először hallotta, tökéletlen apperceptió következtében *trádrót helyett tévesen *trádrotnak hallotta, sőt ezt a *trádrot-ot újabb tévedéssel ezenfelül még alanyeset helyett tárgyesetnek fogta fel. Mikor aztán adott alkalommal ő maga akarta ezt a szót használni, a bokrot : bokor, gyomrot : gyomor, kaprot : kapor-féle irányítósorok alapján e tárgyesetnek vélt *trádrot alakból elvont egy trádor alakú (új) alanyesetet, amely lassanként kisebb-nagyobb körben elterjedt. Ez a trádor tehát eggyel ismét szaporítja a tévesen tárgyesetnek felfogott t végű szavakból való elvonások számát. Ezeknek eddig leggazdagabb gyűjteményét l. Bekénél, Nyr. LVII, 112–5 és LXI, 77–8. De számukat még lehetne néhányal szaporítani, melyek elkerülték figyelmét.

Horger Antal.

Hengerbóc.

Beke Ödönnek a N. és Ny. mult számában olvasható közleményét a következőkkel egészítem ki. — Háromszéken *hengerbogáz*-nak a gyerekek, ha magukhoz szorított karral oldalvást hemperegnek; ha pedig *kecskebucskáznak*, akkor mellre szegett fejjel a fejen át előre vetik magukat. Az anya a bölcsőben kibontott gyermekét *hengeri-bóga* becézővel enyelegve ringatja jobbra, balra, miközben tenyerét a gyerek hasára nyomja és így azt jobbra-balra hempergeti, közben esetleg csiklandja, kagcagtatja.

Szeged és Hódmezővásárhely körül a gyerekek nem bukenceznek, hanem *buksengölnek*.

Háromszéken бүтje a háznak is, meg az embernek is van. Ha a gyereket helyéről odébb parancsolják, azt mondják: „Tedd tovább a бүтүдöt, өcsém!”

if.